

◦ **[Korsgaard.]**

beskatter Spiritus, og det vil den paa saa mange Omraader. Lad os ganske koldblodigt se paa, hvad det er vi gør i den Slags Foretagender! Lad os tilstaa, at samtidig med at vi søger at holde disse Laster, vil man maaske kalde det, indenfor visse rimelige Grænser, søger vi at tage en Fortjeneste af dem. Det er i Virkeligheden Statens Stilling.

Derfor henstiller jeg, at de Urimeligheder, der maatte være med Hensyn til Salg af Lotterisedler udenfor den normale Vej, simpelt hen fjernes ved, at Markedet forsynes med en tilstrækkelig Mængde af denne Vare. Andre Varer er der, som bekendt, nok af for Tiden, men her er vi altsaa i det særlige Tilfælde, at vi har at gøre med en Vare, der er for lidt af, og dette kunde maaske dog med lidt god Villie rettes, navnlig hvis man ikke vil spille mere moralsk, end man i Længden kan holde til.

For øvrigt har den foreliggende Sag en meget alvorligere Side for mig. Man vil nemlig gøre det strafværdigt at sælge en Lodseddel. Det kan jo være meget godt at give en Straffelov, og der er selvfølgelig ogsaa visse Ting, der bør være en haard Straf for; men man bør efter min Mening være forsigtig med at give Love, som den almindelige Borger ikke rigtig kan forstaa, der er nogen alvorlig Begrundelse for.

Jeg sætter, at en Mand gennem 4 Trækninger har fornyet sin Seddel og nu staar og ikke har Raad til at forny den til 5te Trækning — som enhver Spiller tror han naturligtvis, at det kommer nok lidt senere —, saa pantsætter han den i Forventning om, at han selv vil kunne indløse den, men det viser sig, at han ikke bliver i Stand til det. I Grunden er det nu ganske urimeligt, at denne Mand ikke simpelt hen kan overdrage sin Seddel til en anden, men at han, hvis han skal bære sig lovligt ad, skal lade det gaa igennem en Klasselotterikollektion, saaledes at han opgiver sit Nummer og Kollektionen giver Nummeret til en ny Spiller.

◦ Og dette sker ikke saaledes, at Staten ikke tager en Fortjeneste af det. Det er jo netop det fine ved Ordningen, saa vidt jeg forstaa det, at naar man kommer og vil have et Nummer til 5te Trækning — der siges nu ganske vist, at der aldrig er Numre at faa, saa for saa vidt betyder det maaske ikke noget —, men hvis man altsaa vil have et Nummer til 5te Trækning, skal man ikke alene betale, hvad Loddet normalt koster til 5te Trækning, men man

skal betale mere, fordi man ikke har spillet i de foregaaende Trækninger. Staten tager altsaa her en Ekstraskat, kan man vist kalde det.

Jeg mener, at her er Tale om rene Handelsforetagender og om en urimelig Provision. Hvis det var private, der tog en saadan, skulde man nok se, hvorledes det vilde blive bedømt af Staten; men man har mærkeligt nok ofte den Forestilling, at Staten kan tillade sig Ting, som private ikke kan tillade sig.

Man er her inde paa et Omraade, hvor man uvilkaarlig frister den paagældende, som er i Pengemangel, som kan se, at han ikke har Evne til at forny sin Lotteriseddel, til selv at tage den eventuelle Fordel ved at sælge den, og jeg finder, det vilde være rimeligt at forskaane den paagældende for denne Fristelse ved at fjerne Muligheden derfor.

Idet jeg fuldkommen ser bort fra det moralske, som ikke hører sig til, naar Staten overhovedet indlader sig paa at have Spilleklub, vil jeg baade af den ene og den anden Grund finde det rimeligt, om Lodsedlernes Antal nogenlunde svarede til Behovet. Derved vilde efter min Mening alle Misbrug falde bort af sig selv. Jeg henstiller derfor, at det i det Udvalg, som ogsaa jeg ønsker skal nedsættes, bliver drøftet, om det ikke er den Vej, man bør gaa. Jeg henstiller i alt Fald, at man kommer meget nøje ind derpaa.

Holger Kristiansen: Jeg havde ikke tænkt mig, at der var store Problemer i dette lille Lovforslag. Jeg forstaa, at Pantelaanerne har Interesse i, at der kan drives Spekulation med Lodsedler, som de har modtaget i Pant, og jeg forstaa, at Staten paa den Maade, det foregaar, taber Penge derved, og at Spillerne kommer til at betale nogle Lodsedler for dyrt. Det hele drejer sig vel egentlig om at komme disse Ting til Livs, og det synes jeg er udmærket.

Lovforslaget er i sig selv kun kort, bestaar af 2 Paragraffer, og Begrundelsen i Bemærkningerne er saa omfattende og fyldestgørende, at jeg for mit Vedkommende vil mene, at al videre Diskussion herom er overflødig. Statskassen har en afgørende rent pengemæssig Interesse i Spørgsmaalet. Der har vist sig det uheldige ved den Maade, hvorpaa Handel med Lodsedler foregaar, at Pantelaanerne har Adgang til at afhænde og pantsætte Lodsedler, og jeg finder det derfor rigtigt, at dette standses. Det oplyses i Bemærkningerne, at ved den nu